OGLAŠAJTE V NAJBOLJŠEM SLOVENSKEM ČASOPISU V OHIJU
★
Izvršujemo vsakovrstne tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN THE BEST SLOVENE NEWSPAPER OF OHIO
★
Commercial Printing of All Kinds

VOL. XXXIII.—LETO XXXIII. | CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), FEBRUARY 15, 1950 | ŠTEVILKA (NUMBER) 32

Domače vesti

Iz bolnišnice

Iz bolnišnice se je vrnil Joe Valencic, ki se sedaj nahaja na svojem domu na 15609 Holmes Ave. Prijateljem se zahvaljuje za darove, kartice in cvetlice ter obiske v bolnišnici.

Srnjakova večerja

Mr. Frank Godič naznanja, da se bo v soboto zvečer, 18. februarja serviralo okusno srnjakovo večerjo v njegovi gostilni Shore Tavern na 1273 E. 55 St. Zabava bo izvrstna in postrežba najboljša. Prijateljem in znancem se priporoča v naklonjenost.

Na obisku iz Jesenic

Pred kratkim smo poročali, da je prišel Tone Razinger, rodom iz Jesenic na Gorenjskem, s skupino jugoslovanskih smučarjev na svetovno tekmo, ki se vrši v New Yorku. Snoči je pa prišel na obisk k svojemu stricu in teti Mr. in Mrs. Frank Razinger na 7002 Becker Ct., kjer bo ostal za par dni. Dobrodošel!

Seja direktorija SDD

Nocoj ob 7:30 uri se vrši redna seja direktorija Slov. društvenega doma na Recher Ave. Vabi se vse direktorje, da se gotovo udeležijo, ker je veliko važnih stvari za rešiti.

38. obletnica poroke

Prošlo soboto sta obhajala 38. obletnico svojega zakonskega življenja obče poznana Mr. in Mrs. Frank Strumbly iz Highland Rd. Ob tej priliki so ju sorodniki in prijatelji prijetno presenetili s zabavo, katero sta pripravila hči Genevieve in njen mož Lawrence. Slavljencema čestitamo in jima želimo še na mnoga leta zdravja, sreče in zadovoljstva.

Odbor federacije SMZ

Odbor federacije SMZ za leto 1950 je sledeči: Predsednik John Sever, podpredsednik Frank Mačerol, tajnik Matt Zaman, blagajnik Martin Valetich, zapisnikar Chas. Benevol, častni predsednik Frank Česnik, nadzorni odbor: Tony Mrak, Stanley Mahnich in Frank Perko. Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu ob 7:30 uri v Slov. domu na Holmes Ave.

MILIJONAR NAJDEN MRTEV V HOTELSKI SOBI

ARDMORE, Okla., 14. feb.—Policija je danes našla mrtvega v sobi hotela Texas znanega milijonarja Lloyda Noble, ki je bil eden od največjih kontraktorjev za vrtalne naprave. Njegovo premoženje se ceni na okrog $40,000,000. Bil je predsednik večjega števila oljnih družb.

AMERIŠKI DIREKTOR IZOBČEN IZ PRAGE

PRAGA, 13. feb.—Snoči je iz Prage odpotoval direktor organizacije American Joint Distribution Committee Henry Levy, kateremu so češkoslovaške oblasti ukazale, da mora zapustiti deželo.

Levy se je pred odhodom zmeril s češkoslovaškimi oblastmi glede razdelitve sklada v znesku $400,000, ki ga je še imela njegova organizacija.

PAPEŽ ZOPET BOLAN

VATIKAN, 14. feb.—Vatikanski krogi so danes naznanili, da je papež Pij XII. dobil lažji napad influence in je po nasvetu zdravnika moral ostati v postelji. Sv. oče, ki je star 73 let, je zadnje čase bolj rahlega zdravja.

Churchill se obvezal, da bo obnovil pogajanja s Stalinom, če bo na volitvah zmagovalec

EDINBURGH, Skotska, 14. feb.—Voditelj angleških torijevcev Winston Churchill je danes obljubil, da bo obnovil pogajanja s Sovjetsko zvezo z namenom, da se ustavi atomsko oboroževalno tekmo, če bo njegova stranka zmagala na volitvah 23. februarja.

Bivši premijer je slovesno obljubil, da bo vložil skrajne napore, da se premosti prepad med vzhodom in zapadom. Dal je vedeti, da bi takšna pogajanja s sovjetskim premijerjem Stalinom bila v obliki predvojnih sestankov "velikih treh," namreč med Trumanom, Stalinom in Churchillom.

Churchill je zagotovil, da je v odsotnosti takšnih pogajanj ameriška prednost na polju atomske energije "najboljša garancija svetovnemu miru."

Z obljubo za obnovo pogajanj s Sovjetsko zvezo, je Churchill zavzel nasprotno stališče od stališča laboritskega ministrskega predsednika Attleeja, ki v volilni kampanji zagotavlja, da takšna pogajanja ne bi prav nič pomagala.

*

Connally ni zadovoljen s Churchillovo obljubo

WASHINGTON, 14. feb.—Demokratski senator in predsednik odbora za zunanje odnošaje Tom Connally je danes izjavil, da zapadne sile ne bi trebale "drveti" v nova pogajanja s sovjetskim premijerjem Stalinom, dokler ne bi bilo dobrih vzrokov, da se lahko pričakuje tudi rezultate od takšnih pogajanj.

Connally je izjavo podal v zvezi z volilno obljubo Winstona Churchilla, ki je zagotovil, da bo vložil največje napore z namenom, da se ustavi atomsko oboroževalno tekmo med Zedinjenimi državami in Sovjetsko zvezo.

IZVRŠNI ODBOR CIO BO IZOBČIL 4 UNIJE?

WASHINGTON, 14. feb.—Izvršni odbor CIO je danes začel tridnevno sejo, tekom katede bodo verjetno izobčene štiri levičarske unije.

Štiri unije in njeni predsedniki, o katerih izobčitvi se bo razmotrivalo, so:

United Public Workers (predsednik Abram Flaxer), United Office and Professional Workers (predsednik James Durkin), Food Agriculture and Tobacco Workers (predsednik John Tisa) in Mine, Mill and Smelter Workers (predsednik John Clark).

Na dnevnem redu je tudi zadeva premogarjev. Izvršni odbor bo odločil svoje stališče v zvezi s stavko, kakor tudi v zvezi s sporom v industriji avtomobilov in pri telefonskih družbah.

BEVIN POHVALIL MARSHALLOV NAČRT

LONDON, 13. feb.—Angleški zunanji minister Ernest Bevin je danes v volilnem govoru izjavil, da je Marshallov načrt rešil zapadno Evropo pred komunistično nevarnostjo. To je prvič, da je neki član angleškega laboritske vlade oddal priznanje Zedinjenim državam.

JAPONKE PRIHAJAJO

WASHINGTON, 14. feb.—Jutri bo prispela v San Francisco skupina desetih japonskih žena. Japonke bodo "proučevale" demokracijo v Ameriki.

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Fleming, Kans. — Po enoletni bolezni je 28. januarja umrla v bolnišnici Anna Pišek, članica SNPJ, stara 49 let, rojena v Mindenu. V Fleming je prišla, ko ji je bilo koraj tri leta in ves čas tukaj živela. Tukaj zapušča moža Bartelja, tri hčere in dva sina, v Pittsburghu, Kans., 90-letnega očeta Johna Bregarja, brata Johna in sestro Christine Nankivel, v Tulsi, Okla., brata Leopolda, v Cherokeeju, Kans., pa sestro Mary Bergman.

Washington, Pa. — Janez Butkovec, Trbovlje-Retje 10, Slovenija, bi rad izvedel za otroke svojega pokojnega brata Franceta. Njegov sin Frank je menda živel v okolici La Salla, Ill. Komur je kaj znano o njem, je prošen, naj poizvedovatelju piše na gornji naslov, ali pa na Frances Lavrencic, R. D. 1, Box 633, Washington, Pa.

Milwaukee, Wis. — Pokojni Frank Smaltz, o čigar smrti je bilo že poročano, je bil rojen v Mirni peči, Dolenjsko, ne v Metliki.

Joseph Struncel in žena sta v družbi sinov in hčera, prijateljev in znancev praznovala 50-letnico zakonskega življenja.

Pittsburgh, Pa. — Profesor Ciril Žebot, ki poučuje ekonomijo na Duquesne univerzi, je spisal že več študij o primerjalnih gospodarskih sistemih. Dnevnik The New York Times pa je letos 29. januarja priobčil njegov celo kolono dolg komentar k jugoslovanskim vladnim napovedim gotovih gospodarskih in političnih sprememb v državi.

TAFT NE VE, KAJ NAJ SE STORI S PREMOGARJI

CANTON, 14. feb.—Republikanski senator Robert A. Taft je snoči izjavil, da ne ve, kaj bi se lahko storilo v okviru zakona, če se premogarji kljub sodnijskem ukazu ne bodo vrnili na delo. Izrazil je mnenje, da bo mogoče potrebno sprejeti neki nujni zakon, po katerem bi vlada zasegla premogovnike. Toda poudaril je, da ni mogoče spraviti v ječe 400,000 premogarjev.

NEMIRI V FRANCIJI

NICE, Francija, 14. feb.—Danes je v tukajšnjem pristanišču prišlo do resnih nemirov, ko so delavci skušali preprečiti tovorenje orožja na neko italijansko ladjo.

Pristaniščni delavci, ki na vse mogoče načina preprečujejo, da bi se orožje na pošiljalo v Indokitajsko, so bili razgnani s solznimi bombami. Policiji so priskočili na pomoč tudi gasilci, ki so pripeljali velikega metalca raket. Predno so se razšli, so komunistični delavci vrgli v morje metalca raket.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

ZNANSTVENIKI SE STRINJAJO, DA ZA PLEŠE NI ZDRAVILA

NEW YORK, 13. feb. — Vodilni ameriški znanstveniki so včeraj naznanili za vse plešče žalostno novico, da jim nobeno zdravilo ne more pomagati. Naj si mažejo pleše s kakršnimi koli mazili in jo polivajo s še tako dragimi kemikalijami, bo njihova pleša kljub temu gladka kot jajce.

Do gornjega zaključka so znanstveniki prišli po dvodnevnih debatah, ki jih je sprožila new-yorška Akademija znanosti. Vkupno je na važnih posvetovanjih sodelovalo 200 znanstvenikov, ki so vprašanje pleš temeljito proučili.

Dr. Marion Sulzberger, ki poučuje na newyorški univerzi je izjavil, da kemikalije nimajo nobenega učinka za rast las na mestu, kjer se pojavlja pleša. To je po navadi na sencih in na temenu.

Predsednik konference dr. James B. Hamilton pa je zaključil diskusije z izjavo, da se pleše pri moških pojavljajo vsled treh glavnih činiteljev: dednosti, starosti in navzočnosti večje količine hormonov. Pleše začnejo moški dobivati ponavadi po tridesetem letu starosti. Nekateri znanstveniki pa so izjavili, da moškim začnejo padati lasje že pred rojstvom. Po rojstvu jim začnejo rasti lasje do dobe pubertete, ko mladeniči začnejo dobivati plešo, čeprav še ne tako vidno.

Mnogi znanstveniki so poudarili, da imajo evnuhi (škopljenci) zelo goste lase in niso skoro nikoli plešasti.

V zaključnih besedah pa je dr. Hamilton potolažil plešče, naj nikoli ne zgubijo upe. Med znanstveniki je bila večina takšnih, ki so bili izraziti plešči.

LETALO S 16 POTNIKI IZGINILO NAD PACIFIKOM

SEATTLE, 14. feb. — Neko ameriško vojaško letalo tipa B-36 je danes potom radio naznanilo, da je prisiljeno spustiti se radi kvara. Letalo se je s 16 potnikov nahajalo nad Pacifikom, ko je bila zaprošena nujna pomoč.

Letalo se je zgubilo na poti iz Alaske v letalsko bazo pri Fort Worth, Texas.

PIKE IMENOVAN ZA ZAMENIKA LILIENTHALA

WASHINGTON, 14. feb. — Predsednik Truman je danes imenoval Sumner T. Pikea za začasnega predsednika Komisije atomsko energijo.

Pike, ki je bil član komisije, bo zamenjal Davida Lilienthala, ki je podal ostavko.

VOGELER NE BO DOBIL AMERIŠKEGA ODVETNIKA

BUDIMPEŠTA, 14. feb.—Ameriški businessman Robert A. Vogeler, ki se nahaja interniran na Madžarskem zaradi vohunstva in sabotaže, je danes sporočil, da mu madžarske oblasti ne bodo dovolile, da najame ameriškega odvetnika za obravnavo, ki se bo pričela prihodnji petek. Na osnovi madžarskega zakona ni dovoljeno tujim odvetnikom, da bi prevzeli obrambo obtoženca na Madžarskem.

V Moskvi je bil sklenjen sporazum za medsebojno pomoč med Sovjetsko zvezo in Kitajsko za dobo 30 let

Cilj sporazuma je, da se onemogoči oživljanje japonskega imperializma; Sovjetska zveza se bo umaknila iz Mandžurije, Port Arthurja in Dairena

LONDON, 14. feb.—Moskovski radio je danes naznanil, da je med Sovjetsko zvezo in Kitajsko bil sklenjen sporazum za medsebojno pomoč med obema državama. Sporazum bo v veljavi 30 let.

Soglasno z naznanilom je sporazum v glavnem vperjen proti oživljanju japonskega imperializma.

Sporazum o prijateljstvu, zavezništvu in medsebojni pomoči je bil sklenjen po dveh mesecih pogajanj.

Na osnovi sporazuma se bodo sovjetske čete umaknile iz Mandžurije, Dairena in Porth Arthurja. Kitajska pa bo brez odškodnine dobila upravo nad važno železniško progo Čangčun.

S sporazumom sta se Sovjetska zveza in Kitajska obvezali, da bosta skupno nastopili proti vsaki kršitvi miru s strani Japonske, ali pa katere koli druge države, ki bi se direktno ali pa indirektno združila z Japonsko z namenom, da bi sprožila napad.

Dalje sta Sovjetska zveza in Kitajska obljubili, da bosta sodelovali pri vseh mednarodnih akcijah, katerih cilj je, da se zagotovi mir in varnost na celem svetu.

Kitajski komunistični voditelj Mao Tze tung je prišel na pogajanja že 16. decembra. Zapadni krogi so trdili, da Sovjetska zveza preveč zahteva od Kitajske in da ji hoče odvzeti štiri province, toda na osnovi sporazuma je jasno, da je prav Sovjetska zveza odstopila Kitajski mnoge baze in pravice, ki jih je imela na osnovi prejšnjih sporazumov.

Rusija bo pomagala pri industrializaciji Kitajske

Na osnovi vrste sporazumov bo Sovjetska zveza pomagala Kitajski pri razširitvi njene industrije. Za te namene ji je odobrila kredit v znesku $300,000,000 za nakup industrijske in železniške opreme. Te kredite bo Kitajska povrnila v teku desetih let s pošiljkami čaja, surovin in delno bo tudi odplačala s svojim denarjem in ameriškimi dolarji.

Sporazume sta podpisala sovjetski zunanji minister Andrej Višinski in zunanji minister Ljudske republike Kitajske Čou En lai, ki je od začetka sodeloval pri pogajanjih. Oba zunanja ministra sta izmenjala note, s katerimi je zajamčena popolna neodvisnost Ljudski republiki Mongoliji.

JUGOSLAVIJA PREMAGALA AMERIKO V ŠAHU

NEW YORK, 14. feb.—Jugoslavija je danes premagala Zedinjene države s 5.5 proti 4.5 točk v šahovski tekmi med obema deželama. Jugoslovanski šahisti so igrali v Beogradu, ameriški pa v New Yorku. Poteze so bile naznanjene potom radia. Jugoslovanski šahisti so dobili dve igri, Američani pa le eno.

ROBERT ST. JOHN BO IMEL PREDAVANJE

Znani časnikar in bivši komentator na radiu Robert St. John bo v četrtek zvečer ob 8.15 imel predavanje v Fairview High School. Kot član organizacije United Federalist Union bo St. John govoril o temi: "Man's Great Chance."

Nedavno je St. John objavil knjigo "Shalon," v kateri opisuje svoje vtise iz obiska Izraelu v letu 1948. Kot znano je pred tem napisal dve knjigi o Jugoslaviji.

Zadnjih 10 let je St. John zelo mnogo potoval. Vkupno je v tridesetih deželah prepotoval razdaljo milijon milj.

POVELJNIK HITLERJEVE STRAŽE JE V PARIZU

PARIZ, 14. feb.—Komunistični časopis "Ce Soir" je danes naznanil, da se načelnik Hitlerjeve osebne straže Otto Skorzeny nahaja v Parizu.

Skorzeny je postal posebno znan, ko je leta 1943 rešil Mussilinija in ga z letalom pripeljal v Nemčijo.

Soglasno s časopisom so Skorzenyja videli v neki pariški kavarni, kjer si je mirno točil vino. Časopis je objavil tudi njegovo sliko, na kateri se nahaja v družbi neke ženske. Ko so ga poročevalci slikali, je bil Skorzeny zelo razkačen.

GRŠKI MILIJONAR SE UKVARJA S SLEPARIJAMI

ATENE, 13. feb.—Grški milijonar Theodore Lanaras je danes bil obtožen, da je žel pretirane dobičke s svojimi tekstilnimi izdelki. Preteklega meseca je Lanaras dobil od Administracije za ekonomsko sodelovanje za $500,000 vredne opreme za tekstilno tovarno. Toda izdelke je prodajal po višji ceni kot pa je predvidevana.

AMERIŠKI ČASNIKARJI PRI DIKTATORJU FRANCU

MADRID, 11. feb. — Španski fašistični diktator Franco je danes skupini 37 ameriških časnikarjev izjavil, da ne vidi nobene razloge, zakaj ne bi med Španijo in Zedinjenimi državami bili upostavljeni dobri odnošaji. Franco je prekinil sejo vlade, da bi lahko prišel v hotel Pardo pozdravit ameriške goste.

ŠVICA PRIZNALA KITAJSKO

BERN, 13. feb.—Kitajska komunistična vlada je včeraj obvestila švicarsko vlado, da je pripravljena na pogajanja za izmenjavo diplomatičnih predpredstavnikov med obema deželema. Švica je že 17. januarja obvestila kitajsko vlado, da bi bila pripravljena upostaviti z njo diplomatične odnošaje.

MOŽ ZASTRUPIL ŽENO

SHELBYVILLE, Ind., 14. feb.—Neki Clarence E. White je danes priznal, da je zastrupil svojo ženo, ker je bila zelo bolana in je dolgo trpela. Izjavil je, da je v ženina zdravila nalil dve steklenici strupa. Mrliški oglednik je 11. januarja izjavil, da je Mrs. White umrla naravne smrti, toda pozneje je bilo ugotovljeno, da je bila zastrupljena.

MOSKOVSKI ČASOPIS NAPADA JESSUPA

MOSKVA, 14. feb. — Včerajšnji moskovski časopis "Izvestije" je objavil članek, v katerem je napaden ameriški ambasador dr. Jessup, ki skuša poživeti reakcionarne elemente v Aziji za borbo proti azijskim ljudstvom.

Članek je bil objavljen v zvezi s konferenco 17 ameriških diplomatov na Daljnem vzhodu, ki razmotrivajo o zajezitvi komunizma v Aziji.

Moskovski časopis pravi, da se je Jessup pogovarjal z ameriškim vojaškim guvernerjem Japonske, gen. McArthurjem o življenju japonskega militarizma, da bi se z oboroženo silo zatrlo osvobodilna gibanja azijskih ljudstev. Nadalje pravi, da je sestanek Jessupa s francoskim lutkarskim vladarjem Viet Nama Bao Daiem tudi del teh naporov.

NEMŠKA VLADA SE NI ODPOVEDALA OZEMLJU

FRANKFURT, 13. feb.—Minister za nemške zadeve v bonnski vladi Jacob Kaiser, je danes izjavil, da ozemlja vzhodne Nemčije ob reki Oder-Neisse še vedno pripadajo Nemčiji. Obsodil je tudi vlado vzhodne Nemčije, ki je priznala novo mejo med Poljsko in Nemčijo.

Na osnovi Potsdamskega sporazuma je Poljska dobila nekaj nemškega ozemlja v vzhodni Nemčiji, toda nemški neo-nacisti že sedaj zahtevajo, da se ta ozemlja vrne Nemčiji.

PREDLOGA ZA POMOČ KOREJI PODPISANA

WASHINGTON, 14. feb. — Predsednik Truman je danes podpisal zakon za pomoč južni Koreji in Formozi v znesku $70,500,000. Od te vsote bo južna Koreja dobila $60,000,000, nacionalistična vlada Kitajske pa $10,500,000.

S to pomočjo se je vsota za vkupno zunanjo pomoč zvišala na $29,000,000,000, do spomladi pa bo verjetno znašala okrog $33,000,000,000.

TRUMAN BO GOVORIL

WASHINGTON, 14. feb. — Iz Bele hiše so danes naznanili, da bo predsednik Truman govoril v četrtek na demokratskem Jefferson-Jackson banketu.

MAO ŠE VEDNO V MOSKVI

MOSKVA, 14. feb. — Kitajski komunistični voditelj Mao Tce tung je danes prisostvoval baletu "Labodje jezero" v slovitem Boljšoje gledališču. Mao se nahaja v Moskvi že od 16. decembra. Veruje se, da so v teku važna pogajanja in posvetovanja v zvezi z azijskimi zadevami.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year—(Za eno leto)	$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

For One Year—(Za eno leto)	$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

KITAJSKI NACIONALISTI SE NE ZMENIJO ZA PROTESTE

Ameriška vlada je zadnje čase poslala nekaj protestov kitajski nacionalistični vladi, ki je po porazu na celinski Kitajski zbežala na otok Formozo. Prvi protesti so bili v zvezi z napadi na ameriške trgovinske ladje. Zadnji teden pa je Državni oddelek poslal bolj ostro protestno noto kitajskim komunistom zaradi bombardiranja Šangaja.

Kitajska nacionalistična letala, ki so večinoma ameriškega izdelka, so 6. februarja metala bombe na Šangaj. Po poročilih iz Peipinga je bilo več kot 500 civilcev ubitih in okrog 1,000 ranjenih. Seveda, ameriška vlada ni protestirala proti napadu na civilno prebivalstvo Šangaja (to je končno notranja zadeva Kitajcev), pač pa radi napada na šangajsko električno centralo, ki jo lastujejo Američani.

Diktator Čiangkajšek je dobil v teku civilne vojne na Kitajskem ogromno pomoč iz Zedinjenih držav. Poslali so mu ne samo več milijard dolarjev, pač pa velike količine raznega orožja—topove, strojnice, letala in celo ladje. Čiangkajšek pa svojo hvaležnost izkazuje na ta način, da z ameriškimi topovi streljа na ameriške trgovinske ladje, z ameriškimi letali pa bombardira ameriško imovino v Šangaju.

Nacionalistična kitajska vlada na Formozi se sploh ne zmeni za ameriške proteste. Glede prvih protestov zaradi napadov na ameriške ladje je neki kitajski uradnik izjavil, da nacionalistična vlada "nima časa, da bi odgovarjala na proteste." Na zadnji protest pa so kitajski nacionalisti odgovorili potom časopisov. V dveh taipeških listih je bila objavljena vest, da se bodo zračni napadi na Šangaj nadaljevali ne glede na ameriške proteste. Nacionalisti pravijo, da električna centrala sedaj obratuje za komuniste in da prispeva vojnim naporom.

Čiangkajšeku so nedvomno dnevi šteti. Poročila pravijo, da na otoku Formozi s svojo v svilo oddeto ženo po več ur na dan "premišlja" in "moli." Zaupa v božjo previdnost, pravijo. Bog ve, če razmišlja tudi o ljudstvu, kateremu je prizadel toliko gorja?

VLADA BO DELILA HRANO

Kot poročajo vladni krogi bo surplusna hrana, ki se nahaja v raznih državnih skladiščih, razdeljena potrebnim družinam v deželi. Vkupno ima vlada za $115,000,000 surplusne hrane, med ostalim 73,000,000 konzerviranih jajc in 169,000,000 funtov mleka v prahu. Ta hrana je bila nabrana na osnovi vladnega programa za podpiranje cen poljedelskih pridelkov. Surplusno hrano bodo delile potrebnim družinam in brezposelnim razne federalne, državne in lokalne agencije.

Sklep za deljenje hrane je bil sprejet, ker so posebno v zvezi s poročili o nameravanem uničenju 40 milijonov bušljev krompirja mnogi senatorji in kongresniki začeli zahtevati, da se surplusno hrano bolj koristno uporabi. Nekateri senatorji in kongresniki so mnenja, da bi vlada sploh morala ukiniti program za podpiranje cen, ki da pomeni samo brezpotrebno potrato denarja.

V državnih skladiščih se je nabralo toliko surplusne hrane, posebno krompirja, da se je poljedelski oddelek želi na vsak način iznebiti. Znano je, da je bil krompir ponujan po ceni 1 cent za 100 funtov, toda krompir se je namenoma "prepariralo," da ne bi bil užiten.

Sklep za brezplačno deljenje hrane je zelo pameten. Vlada bo zopet izpraznila svoja skladišča, potrebne družine, posebno brezposelni, pa bodo imele vsaj nekaj koristi od tega vladnega programa, ki sicer podpira kmete, toda na splošno je v škodo ameriškim davkoplačevalcem, ki ga morajo financirati do zadnjega centa.

TRUMAN BO MOGOČE ZOPET KANDIDAT

WASHINGTON, 13. feb. — Predsednik Truman je danes izjavil, da bo "mogoče" ponovno kandidiral za predsednika na volitvah leta 1952. Izjavo je podal enemu od svojih najbolj navdušenih podpirateljev podpredsedniku californijske Demokratske stranke George Luckeyu, s katerim je imel krajše pogovore.

Po 22 letih na obisku v rojstni domovini

Milan Medvešek

2.

V poročilu, katerega sem napisal v letalu visoko nad Atlantskim oceanom, sem že omenil, da je naša vožnja iz New Yorka do Beograda trajala samo 24 ur. Kako enostavno je potovanje z velikim letalom! Za mojo naturo skoraj preveč varno. Nekajkrat sem si mislil, da bi bilo dobro, da bi se malo gugali. Leteli smo z letalom švicarske družbe Swissair. Brzelo je z največjo sigurnostjo skozi ogromne zračne prostore; vsi smo bili mirni, kakor da bi se vozili v udobnem vlaku "Pacemakerju".

V letalu je imenitna postrežba; stregli sta nam dve mladi Švicarki, kateri sta dobro govorili angleščino. Leteli smo iz New Yorka naravnost proti Fundlandiji, nato nad Atlantikom, Irsko, Francijo v Švico. Naravnost čaroben je pogled na številne oblake in spodaj na ogromne mase vode.

Z letala smo opazovali Francijo, katero smo preleteli od enega konca do drugega, od zapada do severovzhoda. S ptičje perspektive je obdelana zemlja podobna posteljni odeji, ki je sešita iz raznobarvnih krp. Polja so bila videti zelo skrbno obdelana. Prav tako v Švici. Ves svet hvali lepoto švicarskih gora, katere so v resnici lepe, toda Gorenjska je lepša, samo svet ne ve o njeni lepoti.

V Zurichu smo imeli kosilo, nakar smo se odpeljali v Jugoslavijo z jugoslovanskim letalom tipa Douglas. Jugoslovansko moštvo je napravilo na nas dober vtis. Dvignili smo se 12,000 čevljev nad vrhovi Alp, nato nad Munchenom, Salzburgom, Dunajem, Gradcem in kmalu nato nad Mariborom preleteli jugoslovansko mejo. "Predrli" smo skozi "železno zaveso", ne da bi butnili ob njo. Kako majhen je svet v dobi letala! Samo eno cigareto pokadiš, pa si že preletel kraje, o katerih si v mladosti mislil, da so tako daleč—na koncu sveta! V nekaj urah, pa smo preleteli švicarske Alpe, Tirole, Bavarsko, del Avstrije, takoj nato pa smo že pluli nad jugoslovansko zemljo.

Ves čas poleta, od Švice do Jugoslavije, je bila gosta megla in dež, nad Alpami in Tiroli pa so okna na letalu zamrznila. Jugoslovanski pilot je spretno vodil letalo, tako, da se ni niti ganilo, in s Kuhljem sva se nekje nad Tiroli, ali je bilo Dunajem, obrila, tako, da nisva stopila na jugoslovanska tla preveč kosmata.

Ko smo preleteli jugoslovansko mejo, sem se zelo trudil, da bi predrl z očmi gosto meglo in videl jugoslovansko zemljo, katera pa se je prikazala nekje za Zagrebom.

Ne morem najti besed, da bi izrazil čustva, ki so me prevzemala, ko sem zagledal skozi pretrgane oblake našo zemljo. Z očmi sem blisknil po sopotnikih in videl sem, da za nekatere ni to dosti pomenilo, dočim sem jaz napenjal oči in še bolj napenjal. Zrl sem na zemljo, na kateri je bilo prelito potoke krvi, na grudo, katera je rodila toliko junakov, na drugi strani pa tudi veliko stvorov. Na tej zemlji se je rodil veliki mož kot je Tito, a prav tako stvori, lopovi kot je Pavelić. Na misel mi je prišel Jasenovac.

Nekoč sem se vozil vso noč skozi Slavonijo v Beograd, sedaj pa je vzelo le nekaj kratkih ur in že smo bili v Zemunu, kjer smo se 27. oktobra ob šestih zvečer spustili na tla.

Na jugoslovanskih tleh smo! Meni je bilo tesno pri srcu. Na letališču so nas sprejeli zastopniki direkcije za informacije, kateri je oddelek predsedstva vlade. Med njimi je bil tudi Slonevec z imenom Jakše, doma blizu mojega rojstnega kraja in prijatelj enega izmed mojih bratov.

Teh sprejemov sem se najbolj bal. Vedno sem bil v zadregi, dasiravno sem to skušal prikriti. Če bi me čakal na postaji France Bizjak ali pa John Šprohar, ju bi bil vesel, zastopnikov jugoslovanskih organizacij in vlade pa prav gotovo nisem bil, dasiravno so se po večini izkazovali za "fejst" fante.

Nekajkrat sem omenil, da so vsi ti sprejemi nepotrebni, a odgovorili so mi, da so v prvi vrsti namenjeni onim našim ameriško-jugoslovanskim rojakom, kateri so toliko žrtvovali za svojo staro domovino ob času, ko je najbolj potrebovala pomoči. To pojasnilo me je malo pomirilo, vendar pa ne dovolj, da ne bi bil vsakikrat ob srečanju raznih reprezentantov več ali manj v zadregi.

V resnici ni bila ta gostoljubnost namenjena Kuhlju ali meni ali ostalim delegatom, pač pa vsem onim našim rojakom, kateri so tako dobrosrčno pomagali svoji rojstni domovini v njenih najkritičnejših urah in ji še vedno pomagajo moralno in gmotno. Ta pomoč se vidi povsod. Kamor koli sem se ozrl, sem videl ameriške plašče, obleke ali kaj drugega.

Ameriški Jugoslovani so se pokazali v zadnji vojni in po vojni, da v resnici ljubijo svojo rojstno domovino, svoje brate in sestre, narod, iz katerega so izšli, deželo, katera njim ni mogla dati dovolj kruha, zato so morali v svet, kjer jim tujec ni nalagal lahkega bremena na rame.

Takoj, ko smo se odpeljali z zemunskega letališča, smo opazili, da se v Beogradu in okolici veliko gradi. Vse povsod karavane delavcev, tovorni avtomobili, vozovi itd.

Nastanili smo se v hotelu Balkanu, kateri pa je precej slabo opremljen, čemu pa se ni čuditi, saj so Nemci vse odnesli iz njega ali pa pokvarili. V njem ni bilo ne gorke vode, ne mila, sobe ob koncu oktobra še vedno negrete, o—papirju na stranišču pa sploh ne govorim. In za razvajenega Amerikanca je to že problem!

Tujec, ki ne pozna ozadja Jugoslavije, ki ne ve ali noče vedeti, kako silno je bila Jugoslavija prizadeta v zadnji vojni, se bi najbrže spodtikal nad takimi malenkostmi, dočim smo mi vse to vzeli za dobro in vedeli, da ni mila in podobnih potrebščin zato, ker mora država trošiti denar za bolj važne stvari, in da niso bile sobe ob koncu oktobra zakurjene zato, ker mora narod hraniti kurivo za industrijo, katera se danes gradi v Jugoslaviji v tako ogromni obsežnosti.

Naj še omenim, da sva s Kuhljem ves čas skupaj spala, prav za prav vedno v isti sobi, in sva o teh stvareh veliko razpravljala in jih skušala razumeti v luči realnosti. Če bi hotel jugoslovanske razmere gledati z ameriškega vidika, bi se lahko spotaknil v marsikaj.

Dasiravno ni bila najina postelj najboljša, sva prvo noč v Jugoslaviji prespala tako kot da bi garala nekaj tednov skupaj. To je bilo razumljivo. Od New Yorka do Zemuna nisva niti za minuto zatisnila očesa.

V hotelu "Balkan" je bil z nami tudi Jože Zavertnik iz New Yorka. Tudi on je vse to dobro razumel. Razlika med njim, Kuhljem in menoj je bila samo ta, da je šel kot pameten mož spat ob pravem času, dočim sva se s Kuhljem pogovarjala dolge ure, predno sva zaspala.

(Dalje prihodnjič)

Poročilo podr. št. 39 SANS

Sledeča društva so prispevala v upravni sklad:

Po $50: Društvo Carniola Tent, št. 1288 the Maccabees; Slovenski narodni dom, in društvo Naprej, št. 5 SNPJ.

Po $25: Društvo Lunder Adamič, št. 28 SNPJ; društvo Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ; društvo Sbodomiselne Slovenke, št. 2 SDZ, in Clevelandska federacija društev SNPJ.

Po $20: Društvo Slovenec, št. 1 SDZ, in društvo Vodnikov Venec, št. 147 SNPJ.

Dramsko društvo Ivan Cankar, $18, in društvo Slovan, št. 3SDZ $15.

Po $10: Društvo Jugoslav Camp, št. 293 WOW; društvo St. Clair Grove, št. 98 WOW, in pevski zbor Zarja.

Po $5: Društvo Ribnica, št. 12 SDZ, in društvo Novi Dom, št. 7 SDZ.

Posamezniki so prispevali sledeče vsote: Prijatelj iz St. Clair Ave. $15; Frank Černe iz E. 174 St. $10.

Po $5: Mrs. Mary Zavrl, Louis Dular in John Tavčar.

Joseph Champa $4.25.

Po $2: Andrew Turkman, John Lazar, August Kužnik, John Centa, Vincent Salmič in Felix Strumbelj.

Anton Eppich $1.

Za otroško bolnico in zdravila v Sloveniji pa so darovali sledeči:

Mrs. Julia J. Pirc izročila vsoto $108.50, nabrano v uradu Enakopravnosti od sledečih:

Po $10: Mr. in Mrs. Matt Matečič iz Wickliffe, Ohio; Mr. in Mrs. John Kapel iz Segamore Dr., Euclid, Ohio, in Mr. in Mrs. Frank Laušin v spomin pokojnega Joseph Batič.

Po $5: Frank Verček, Maple Heights, Ohio, Frances Oblak, Mr. in Mrs. Andrew Cajhen, Geneva, Ohio, Apolonia Mohorič, Andrew Bratkovič, Wickliffe, Ohio, Mr. in Mrs. Frank Prelc, Joseph Pulc, W. 140 St., Mr. in Mrs. Obranovič, E. 236 St., Joseph Ban, E. 168 St., Mr. in Mrs. Joseph Centa, Addison Rd. v spomin pokojnega Joseph Sadarja, pevski zbor Zarja v spomin pokojnega Joseph F. Terbižan, John Rautt v spomin Rose Rakovec, družina A. Križmančič v spomin Joseph F. Terbižan, Mr. in Mrs. Joseph Krajc, E. 70 St. in Mrs. Frances Kranjc, Aurora, Ill.

A. Poklar, E. 174 St. $2, in Anton Rems, Gowanda, N. Y. $1.50.

Mrs. Josephine Tratnik izročila $10, katere je daroval Frank Kurtz v spomin pokojne žene.

Janko N. Rogelj izročil $5, katere sta poslala iz Los Angelesa, Cal., Mr. in Mrs. Frank Matjasich v spomin pokojnega J. Zupančiča.

Andy Turkman pa je izročil $5 v spomin pokojne Mary Slejko od družine Turkman in Elersich.

V imenu odbora podružnice št. 39 SANSa, najiskrenejša zahvala vsem!

John Pollock,
tajnik-blagajnik.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

NAŠ AZBEST V PRVI PETLETKI

(Poročilo iz Jugoslavije)

Naš petletni plan postavlja velike naloge na področju rudarstva: Odpreti nove premogovne bazene, nahajališča rud, poiskati nove surovine in izkoristiti mineralno bogastvo naše države. Med drugim imamo v Jugoslaviji velika nahajališča minerala, ki ga prištevajo k "strateškim surovinam". Ta mineral, ki je za razvoj industrije neogibno potreben je — azbest.

Kaj nam priča zgodovina o azbestu

Že mnogo stoletij pred našim štetjem so ljudje poznali azbest. V starem veku so azbestu zaradi svoje nezgorljivosti pripisovali nadnaravne lastnosti. Po stari mitologiji so bogovi darovali smrtnikom azbest kot simbol večnega življenja. Najstarejši zapiski nam pripovedujejo, da so prvotni prebivalci Indije pri svojih verskih obredih uporabljali nezgorljive tkanine iz azbesta. Že trinajst stoletij pred našim štetjem so azbest prinesli iz Indije v Judejo. Tudi stari Kitajci so poznali azbest. Po starem kitajskem izročilu so se pred 24 stoletji odposlanci kašgarskega kana obrnili na vladarja velikega kitajskega cesarstva in ga prosili, naj njihovemu gospodarju pošlje sveto obleko Bdue, izdelano iz azbesta. Rimljani so v azbestne tkanine zavijali trupla patricijev, da se pri sežiganju ostanki trupel ne bi pomešali s pepelom grmade. V srednjem veku pa je krožila bajka, da je azbest verjetno dlaka kače, ki živi v ognju.

Azbest je dragocena surovina

Azbest se koplje v zemlji kot mineral in predstavlja magnezijev silikat. Pojavlja se v slojih serpentina v obliki močnih žil. Ta mineral lahko razstavimo v tanka in elastična vlakna, ki jih pozneje predelamo. Azbestna vlakna so mehka in podobna bombažu, ne trgajo se in so nezgorljiva. Razen tega ima azbest še druge koristne lastnosti; predvsem je odporen proti kislinam, znan je tudi kot dobro izolacijsko sredstvo proti zvoku, toploti in elektriki. Zato se uporablja v številnih panogah gospodarstva. Zlasti proti koncu 19. stoletja se je z razvojem industrije znatno povečala potrošnja azbesta, ki je postal dragocena in mnogo iskana surovina.

Danes se azbestna vlakna izdelujejo za nezgorljive tkanine. Azbestna preja se uporablja v izolacijski tehniki, zlasti za izolacijo parnih strojev in parnih cevovodov. Iz azbesta se izdelujejo tesnila za motorje, filtri za potrebe vinarstva itd. V velikem obsegu uporabljamo danes azbest za izdelovanje salonita — azbestnocementnih izdelkov, strešnikov, cevi itd. Take salonitne cevi so zelo trdne in odporne ter se uporabljajo tudi kot tlačne cevi namesto železnih. Kratka azbestna vlakna pa se uporabljajo pri izdelovanju špecialne ognjevzdržne opeke.

Jugoslavija v svetovni proizvodnji azbesta

Nahajališča azbesta so zelo redka. Imamo le nekaj držav, v kateri se je razvila industrija azbesta. Kanada je največji proizvajalec azbesta na svetu. Kanadske monopolne družbe pridobivajo na leto okrog 200,000 ton tega minerala. Nahajališča so brezobzirno izkoriščali in uporabljali samo najdaljša azbestna vlakna. Najnovejša raziskovanja geologov pa so pokazala, da bodo nahajališča azbesta v Quebecu kmalu izčrpana. Zato je Kanada začela omejevati izvoz, cene azbestu pa so se na svetovnem trgu naglo dvignile. Za Kanado je največji proizvajalec azbesta Sovjetska zveza, večja nahajališča azbesta pa so tudi v Južni Afriki in Južni Rodeziji. V Evropi pridobiva največ azbesta Italija, ki daje na leto okrog 3000 ton, manjše količine pa pridobivajo tudi na Slovaškem, na otoku Cipru in v Pirenejih.

Največji potrošnik azbesta, ameriške Združene države krijejo z lastno proizvodnjo komaj dvajseti del svoje potrebe. Svetovna potrošnja azbesta je zlasti zadnja leta zelo narasla. In kanadske monopolne družbe dvigajo cene azbesta, kopičijo milijone.

Sedaj pa se je na svetovnem trgu pojavila s svojim bogastvom tega dragocenega minerala Jugoslavija!

Azbest na Kapaoniku

Pogorje Kapaonika krije tam, kjer se strmo spušča do Ibra, pod tanko plastjo zemlje mogočne sloje serpentina, ki vsebuje mnogo azbesta. Ta redki mineral smo našli v Korlaču, v Belcih, na Plani, Kaznoviču in v drugih krajih. V Korlaču imamo že rudnik azbesta s separacijo za pridobivanje azbestnih vlaken. Rudnik so leta 1942 odprli Nemci, da bi svojo industrijo, ki drugje ni mogla dobiti azbesta, preskrbovali s to važno in nujno potrebno surovino. Partizanske enote pa niso dovoljevale okupatorju, da bi ropal in odvažal naše zemeljske zaklade. Šele leta 1947 je separacija v Korlaču začela obratovati z vso zmogljivostjo.

Ker tu govorimo o azbestu kot novi surovini v naši državi in o možnostih pridobivanja te nove surovine, nam prostor ne dopušča, da bi prikazali napore in uspehe ljudi iz "Jugoslovanskega azbestnega podjetja", ki so lani 6. decembra izpolnili letno proizvodno nalogo. Pokazali bomo le na kratko, kako v separaciji izločajo azbest iz rude.

V rudniku Korlače pridobivajo rudo v glavnem na dnevnem kopu, ker so nahajališča rude v razmeroma majhni globini. Po ozkotirni progi dovažajo z majhno lokomotivo vagončke rude do separacije. Tu stresejo rudo na transportno napravo, ki jo prenaša do velikih drobilcev "Titan". Ko je sivkasto-zelena ruda zdrobljena, jo prenese drug transportni trak do mlinov, ki zdrobe rudo v najdrobnejša zrna. Tu se konča prvi del proizvodnega procesa.

Ko so azbestna vlakna ločena od kamenja, se začne druga faza proizvodnega procesa. Zmleto rudo zajame zračni tok in jo dvigne skozi cevi v visino. Zračni ciklon vrže del prahu iz separacije, azbest pa pada s težjimi drobci jalovine v naprave za ločitev. Pod pritiskom zračnega toka potuje zmes do sita. Nov zračni ciklon dvigne azbestna vlakna, težja jalovina pada na spodnja sita. Azbestna vlakna, ki se naberejo na situ in so podobna bombažu, nato poberejo in spravijo v vreče.

Naše proizvodne možnosti

Pred dvema letoma je začela obratovati naša prva tovarna za predelavo azbestnih vlaken. Tovarni so primanjkovali nekateri stroji in zato ni mogla delati s polno zmogljivostjo. Potrebne stroje in strojne dele smo sicer kupili in plačali v sovjetski coni Nemčije, pošiljko pa so zadržali na nemško-češkoslovaški meji, kjer še danes leži v nekem skladišču. Tudi v Madžarski smo naročili in v naprej plačali z dolarji stroje za drobljenje serpentina, potem pa podjetja ni bilo mogoče več najti. Ko je bilo po več mesečnih urgencah ugotovljeno, da se je to podjetje preselilo, je naposled madžarska tovarna stroje

(Dalje na 5. strani)

Damir Feigel:

NA ODRU

Sam ne vem kako je prišlo. Zjutraj sem vstal še zdrav in vesel, zadovoljen in brezskrben, popoldne so me pa že naprosili fantje iz neke okoličanske vasi, naj jih naučim igro za prihodnjo društveno veselico. Ustregel sem njihovi prošnji in postal tako režiser in šepetalec, sploh pravi naroden delavec, ki se trudi za kulisami za povzdigo okoličanskih veselic.

O igranju nisem imel pojma. Svoj čas sem pač nastopil v neki igri, ki bi se bila pa kmalu ponesrečila meni in mojima soigralcema. V drugem prizoru smo imeli dva litra terana pred sabo in seveda se dejanje ni hotelo razvijati. Šepetalec se je jezil v svojem zaboju, preklinjal, da ga je bilo slišati do stojišč po štirideset vinarjev in se slednjič jezno odstranil pod oder, kar nas pa ni oviralo v nadaljevanju, samo s to razliko, da se naše igranje ni prav nič strinjalo s tiskanim besedilom naše igre. Proti koncu se nam je zgodila neumljiva pomota. Namesto nečaka je umrl stric in ker je moral ta še nastopiti, smo ga poklicali hitro k življenju, med tem ko se nam je "umrli" nečak prav prisrčno smejal za odrom. Tudi ženin ni poljubil svoje neveste, ker ga je v tem poslu prehitel drug igralec, vsled česar bi se bil ženin kmalu resno spopadel s tem nepoklicanim hišnih prijateljem. No, zastor je padel in mi igralci smo želi burno priznanje.

S takim znanjem in s tako prakso sem nastopil torej svoje novo mesto kot režiser. Potrudil sem se, učil in naučil diletante, o katerih so potem pisali časopisi, da bi delali čast tudi meščanskim odrom, zaslovel sem pri društvih in nabral tekom let vse polno lepih spominov.

Nekoč se je vprizarjala lepa, dolga, a težka igra. Oseb je bilo kakih štirinajst. Vsi igralci so se dobro naučili in med tem ko sem jih izpodbujal in tolažil, sem se bal zanje in se tresel kakor šiba na vodi. Vzroka sem imel dovolj. Dva igralca sta sicer znala svojo ulogo, toda bila sta boječa in čim bolj se je bližal trenotek njunega prvega nastopa, tem nervoznejša sta postajala.

K sreči je imel reči eden pri svojem nastopu edini besedici: "Tukaj smo!" Dolgo časa pred predstavo je hodil za odrom semtertja. Drugega ni bilo slišati kakor: "Tukaj smo, tukaj smo!" Ko je pa prišel na oder, je pozabil na svojo ulogo, obračal neokretno klobuk v roki in molčal. Izza kulis sem mu zašepetal: "Tukaj smo!" Diletant je še bolj preplašeno gledal in ko sem mu še glasneje zašepetal "Tukaj smo!" da me je slišal celo blagajnik na drugi strani veselične dvorane, se je ohrabril moj igralec in rekel: "Ja!"

Ne dolgo potem je nastopil drugi igralec, za katerega sem se pa še bolj bal. V igri je igral ulogo poročnika. Ni še bil dobro na odru, kar zadoni na moje uho bučen smeh gledalcev. Pogledam na oder in — knjiga mi pade iz rok. Poročnik je stal sredi odra, sabljo je imel na desni strani (kar sem jaz sam zakrivil), v nervoznosti si je izpulil desno polovico umetnih brkov, umetna brada mu je zlezla na sredo levega lica, na glavi, nekoliko po strani, je pa čepel širokokrajen slamnik njemu — poročniku. V hitrosti je namreč pograbil za kulisami pokrivalo, ki mu je bilo najbližje. In tako karikaturo marcialičnega vojaka je pozdravila njegova zaročenka z besedami: "Kako si lep! Kolikokrat je hrepenelo moje srce po tebi!" Ni čuda, da so se pri tej tragični igri tako prisrčno smejali gledalci, kakor malokdaj v svojem življenju, posebno še, ko bi se bil kmalu zvrnil glavni junak med godce pred odrom.

Od onega časa dalje sem postal opreznejši. Vsako bojazen, vsak strah sem radikalno ozdravil z nasvetom, naj se igralec napije malo "korajže". Ubogali so me, žalibog, pretemeljito. Napili so se in v igri jih je alkohol tako zmešal, da je sledil prvemu prizoru sedmi, temu drugi itd., da sta se dva prej poročila in se zaljubila komaj potem kot tujca drug v drugega. Take stvari se dogajajo celo v življenju in igra je zaslovela na mah kot ena najmodernejših.

Taki so spomini! Režiser ima res mnogo pripovedovati in če se tudi zgodi tupatam kaka mala pomota, jo gledalci navadno prezrejo, večje pomote pa zabavajo navzočno občinstvo. Kritika je navadno ugodna in vsi, gledalci in igralci, so zadovoljni in dobre volje.

Precious Fluid

A young patient receives a transfusion of Red Cross blood to help speed his recovery. Nearly 400,000 pints of blood have been donated through the Red Cross national blood program since its inception in 1948.

NAŠ AZBEST V PRVI PETLETKI

(Nadaljevanje z 2. strani)

dobavila. Sita, ki so neogibno potrebna za separacijo, pa so nam iz madžarske le deloma dobavili, in še to z veliko zakasnitvijo in v tako slabi kakovosti, da se po večini ne morejo uporabljati.

Danes lahko rečemo, da je Jugoslavija glede azbesta najbolj bogata država v Evropi. Nova nahajališča azbesta smo odkrili v Makedoniji v bližini Štipa, v Sandžaku in pri Vrbnjački Banji. Veliko nahajališče v Kosmetu nedaleč od Kosovske Mitrovice nam bo dalo velike količine najfinejšega dolgovlaknastega azbesta, tako imenovanega "kruduma", ki se uporablja kot predivo. Rudnik azbesta v Bosanskem Petrovem selu in rudniki na pobočju Kopaonika že dajejo dragoceno surovino naši industriji.

Uspeh prof. Kramaršiča

V Stragarcu pri Kragujevcu lahko opazujemo edinstven prirodni fenomen. Tu imamo velikansko nahajališče azbesta, pomešanega z lojevcem. Kar s prsti lahko izločiš iz zemlje velike ploskve azbesta, podobne usnju. V okolici Stragara vsebuje ruda kar 40% azbesta. Ta usnjasti azbest še nikomur ni uspelo predelati v industrijske namene, ker še nihče ni našel tehnološkega procesa, ki bi omogočil izločitev azbestnih vlaken iz jalovine. Težke naloge, najti možnost za pridobivanje azbestnih vlaken iz te vrste rude, se je lotil prof. Kramaršič iz Ljubljane. Po dolgotrajnih poizkusih je že dosegel pozitivne rezultate, ki kažejo, da je izkoriščanje usnjastega azbesta možno. To je za nas velikega pomena, saj imamo neizčrpna nahajališča te vrste azbesta. Po zaslugi prof. Kramaršiča bo še v prvi petletki nastal pri Stragaru velik kombinat azbesta. Takrat bo Jugoslavija v proizvodnji azbesta lahko nadkrilila tudi Italijo.

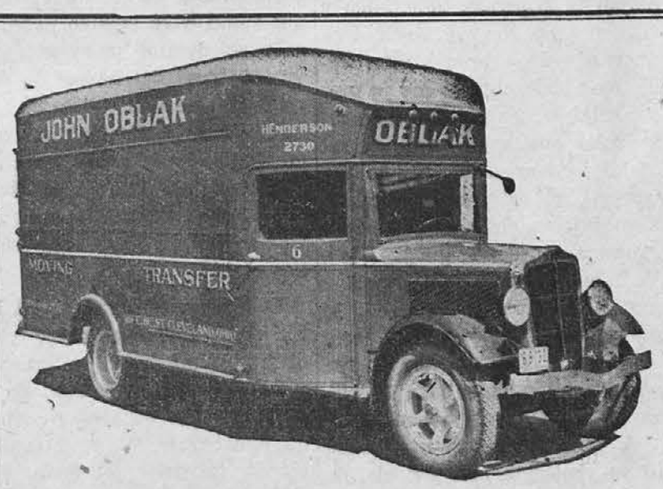

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St. HE 2730

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENdicott 0718

N. J. Popovic, *Inc.*

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler - Plymouth avtov

PRODAJA NAJNOVEJŠE 1950 IZDELKE KOT TUDI RABLJENE AVTE

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE. **ME 7200**

NICK POPOVIC, predsednik

Children are more likely to get this:

When parents regularly buy these:

Automatic saving is sure saving —

U.S. Savings Bonds

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement— prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

ANTON INGOLIČ:

MLADA LETA

POVEST

(Nadaljevanje)

Vsa Marta je bila v njem, vsa takšna, kakor jo je pred odhodom prvič poljubil in ji povedal, da jo ima rad. Srečna je, da se teh deset dolgih mesecev, kar ga ni videla, bliža koncu in da jo loči od njega le še nekaj dni.

V tem ga je predramilo trkanje na vrata. Vstopil je poštar in mu izročil denarno pismo. Mati mu je poslala denar za vožnjo domov, na listič pa je napisala, da ga že težko pričakujejo. Doma naj pove, da je dobival samo po tisoč dinarjev na mesec, kar je bilo več, je namreč priložila naskrivaj.

Tinetu je postalo mehko.

Saj je navadno dobival po poldrugi tisoč! In to deset mesecev! Koliko truda je bilo zanje! Kolikokrat je oče s pomočniki zamahnil s kladivom, potegnil z obličem in žago!

Z obličem!

Deset mesecev ni slišal njegove pesmi, ni vonjal skobljanega lesa in mizarskega kleja. Od jeseni ni držal v rokah kladiva, dleta, žage, obliča . . .

Da, čez nekaj dni bo doma v Potočju!

V delavnici, sredi lesa, na gmajni, pri Marti!

Tedaj se je spomnil, da pride popoldne ob petih Dora. Pogledal je Martino pismo, preletel materine besede in naglo odšel.

Ne, popoldne ob petih njega ne bo doma!

Po kosilu je izmenjal denar in si kupil vozni listek za domov. Jutri zjutraj odpotuje, v soboto zvečer pa bo doma. Na univerzi je že vse uredil, samo svoje stvari pospravi in pojde.

Ostalo mu je skoraj sto petdeset frankov. Ogledoval si je izložbe in iskal, kaj bi kupil materi in Marti. Ni se mogel odločiti, čeprav je že dobro uro postajal pred izložbami in izbiral. Postajal je nemiren. Končno je stopil v kavarno in izpil dva vrčka piva. Potočje z materjo in Marto se je spet odmaknilo nekam daleč, daleč. Na ovinku je popil še čašo vina, nato pa krenil proti svojemu stanovanju.

A še vedno si je predstavljal, da Dore ne bo sprejel, da je ne ljubi, da ljubi samo Marto in noče oskruniti sebe in nje.

Toda ni se mogel več upreti sili, ki ga je gnala proti domu. Še v tramvaj je stopil, da ne bi zamudil.

Pred svojo sobo je za trenutek obstal, zdirjal pet nadstropij navzdol in stopil v cvetličarno ter kupil polno naročje rdečih nageljnov, na oglu pa čokolade in bonbonov.

Ob petih je Dora potrkala in vstopila.

Dolgo nista našla besed. Kakor bi se sramovala drug drugega. Tine ji je ponudil stol, sam pa je sedel na posteljo.

Dora se je v zadregi ozirala po sobici.

Tedaj je opazila na postelji rdeče nageljne; zardela je, se zmedla in začela brskati po knjigah na mizi.

Čez čas je Tine stopil k nji in jo potegnil k sebi. Ko jo je začutil v svojem naročju, je vzplamenelo v njem. Brezumno jo je poljuboval in ji šepetal vroče besede predolgo zadržanega hrepenenja. Tudi Dora mu je omamljena razodela, kako se je borila s seboj, a nazadnje je morala priti.

Tine pa ni razumel več njenih besed. Čutil je le njo. Vrgel se je nanjo in ji hotel strgati obleko s telesa, a tedaj se je Dora dvignila, da bi se slekla sama, pri tem pa je omahnila z ozke postelje ter opazila na tleh kup raztrganih belih pisem in veliko dekliško sliko.

Prebledela je, se v hipu osvobodila Tinetovih rok in segla po sliki:

"Kaj je to?"

Tine se v prvem trenotku ni ničesar zavedal, planil je k Dori in jo hotel priviti k sebi.. Toda Dora ga je pahnila od sebe in mu pomolila sliko pred oči:

"Kdo je to?"

"Prijateljica iz moje vasi," je zajecljal Tine.

"In pisma?"

"Njena . . ."

"Jo ljubiš?"

"Ne . . ."

Okoli Dorinih ust se je prikazal bolesten nasmeh. Naglo je stopila pred zrcalo, si z mrzlično naglico uravnala lase in obleko ter prijela za kljuko:

"Zbogom, Tine!"

In že je odšla s trpkim nasmehom.

Na ulici pa je na glas zajokala.

Tine je še dolgo strmel za njo. Ni mogel razumeti, kaj se je bilo zgodilo. Ko se je pa zavedel, je planil gologlav na ulico, da bi našel Doro.

A nikjer je ni bilo.

Sedaj je zanj izgubljena!

In začel je iskati ženske. Naj se zgodi karkoli z njim, samo da mu bodo otopele misli, da ne bo ničesar več čutil in vedel.

In prišla je majhna blondinka v rdeči obleki, se ga oklenila in ga odvedla kakor otroka.

DRUGI DEL

Pri Kotniku v Potočju so v prvi polovici delali trije pomočniki.

Ob oknu, ki je gledalo na dvorišče, se je sklanjal nad skobelnik Ivan Toplak, velik fant, močnih, nekoliko naprej štrlečih ličnic, črnih las in črnih oči; rokave zelene, na prsih odprte srajce je imel zavihane daleč čez lakti. Z majhnim obličjem je gladil stranico za posteljo. Včasih je prenehal, pogladil stranico z dlanjo, se vselej ozrl skozi odprta vrata na dvorišče in spet pognal oblič po orehovini, da je visoko zapel in so kakor svila mehki oblanci zakipeli iz njega.

Ob nasprotni strani pa se je vrtel nekoliko starejši Fric okoli napol dogotovljene mize. Pripravljal je ploščo, da jo pritrdi na ogrodje. Ves čas je že kričal nad vajencem, ki mu je segal komaj do pasu, mahal z dolgimi rokami in tekal od ogrodja k skobelniku, da nazadnje že sam ni več vedel, česa naj se najprej loti. Treba je bilo vročega kleja, vsaj deset spon in primernih kosov lesa za podlogo, da more pritrditi neklejano ploščo na ogrodje. Treba je bilo delati hitro, da se klej ne ohladi, in natančno, da se plošča dobro prilega ogrodju.

(Dalje prihodnjič)

CIRIL KOSMAČ:

GOSENICA

(IZ KNJIGE: SREČA IN KRUH)

V ljudski šoli so me učili, da so prirodoslovci razdelili življenje na zemlji v tri skupine: v človeštvo, živalstvo in rastlinstvo. Živalstvu so odmerili sredino — in ker pravi pregovor, da je srednja pot najboljša pot, so živali na najboljši poti. Telo imajo in kakor vse kaže tudi um in prosto voljo. Duše nimajo, kajti če bi imele dušo, bi ne bile — živali. In nemara je vse njihovo življenje prav zaradi tega tako smotrno in naravno, ker jim nihče ne utepa v glavo katekizma ničevosti in vzvišenosti pokorščine. Velike žro male; to je pri njih naravna postava. To se dogaja tudi pri človeštvu — in sicer s postavo, ki to z božje kakor človeške sodnije izrecno prepoveduje.

O živalih ne vem prida. Čeprav sem kmet, poznam samo tiste, s katerimi sem se seznanil v domačem hlevu, na polju in v gozdu. Vse te živali smo pri nas po nekem tihem sporazumu, ki je prehajal od rodu do rodu, delili v pet skupin: v koristne, nadležne, škodljive, strupene in indiferentne. K prvi skupini smo šteli predvsem krave, prašiče in kure. S konji, voli in biki smo imeli malo opravka; naša kmetija je bila majhna in teh živali nismo redili. V skupini nadležnih živali so bile miši, podgane, muhe, pajki, molji, bolhe in kuhinjski ščurki. Vsa ta plemena so prebivala v naši hiši od pamtiveka — in nikdar se nismo zaradi njih čez mero razburjali. Po ustnem izročilu pa se je še do današnjih dni ohranila navada, da smo tem živalim nastavljali pasti, medico, tobak, strup, različne morilne in uspavalne praške ter podobno sredstva, da bi se prenaglo ne množile. Izrecno pa jim strehe nismo nikdar odrekli. V to skupino so sicer sodile tudi uši in stenice, toda do teh dveh plemen nismo poznali strpnosti: uši smo imeli med vojno in smo jih preganjali z lugom in lisjakovo vodo; stenice pa so imele svojo ljudovlado v postelji starega očeta — in zato smo posteljo po očetovi smrti zažgali. Škodljive živali so živele v prosti naravi: zajcem smo nastavljali zadrgalice, ker so glodali lubje mladih drevesc, lisico smo preganjali zaradi kurje tatvine, jazbecu smo ponoči kurili stare cape na vratovih njiv, da bi ga nagnali iz koruze. Strupene živali so bile vse kače razen slepiča. Indiferentne pa ptiči, metulji, čmrli, sršeni, netopirji, žabe in tako dalje. Za te živali se nismo preveč zanimali. Uporabljali smo jih v vsakdanjem govoru, ne da bi mislili nanje: živi kakor ptič, leta kakor metulj, brenči kakor čmrlj, gleda kakor sršen, pije kakor žaba in tako dalje. Poznali smo tudi ribe, toda rib nismo prištevali k živalim, ampak ribam.

Tudi gosenica je žival. Kdaj sem jo prvič videl, ne vem. Kolikor se spominjam, poznam tri vrste gosenic: dlakave, svetločrne in svetlorjave barve, ki so se takoj zvile v špiralo, če sem se jih dotaknil s travno bilko; gole, zelene, ki so se mi zdele kaj nemarne, in take, ki so imele na vsakem vretencu kosmato bradavico. Poslednje so se mi zdele najbolj zanimive in smešne; spominjale so me tete, ki je imela po bradi prav take bradavice. Gosenice so bile škodljive: mama se je pritoževala, da so ji obžrle kapus, oče je spomladi stokal okrog sadnega drevja. V šoli so me poučili še o tem: iz vsake gosenice izleže metulj. In sklepam, da je imela učiteljica, ki je nam to razlagala, vsekakor "odlično" v pedagogiki, ker je ob tej priliki povedala tudi lep in koristen nauk:

"Poglejte, otročički moji, kakor je v na videz grdi gosenici skrit lep metulj, tako je tudi v grdem človeku skrito dobro srce. Metuljčki so vendar krasni, kajne, otročički?" je rekla in plosknila z rokami.

S tem smo se vsi strinjali.

"Seveda, seveda!" smo se drli. "Vsi metulji so krasni, samo vešče ne!"

To je bilo vse, kar sem takrat vedel o gosenicah. Kasneje pa se je moje življenje, ker sem iskal življenje, tako zasuknilo, da sem se z gosenico pobliže spoznal.

Meseca aprila 1930 so me pripeljali iz koperske kaznilnice v rimsko ječo Regina Coeli. Tridnevna vožnja brez kruha, vode, spanja in cigaret me je precej oslabila. Za navrh pa so mi še roke omrtvele; prsti so mi otekli in pomodreli. Ko so me izpregli, to se pravi, ko mi je karabinjer snel lisice, se je izza zapestja pocedila gnojna kri. Več dni nisem mogel gibati s prsti. Raskavo leseno žlico, ki me je praskala po ustih, sem prijemal z dlanmi, kruh pa sem drobil s koleni, ki so bila za ta posel dovolj ostra.

A vendar me vsa utrujenost in vse bolečine niso ovirale, da bi si takoj ne ogledal svojega novega bivališča. Jetniku je sprememba celice kakor svobodnemu človeku potovanje v neznano deželo. Vse mu je novo: okno, pod, polica, vrata, postelja — in najmanj teden dni ubije, preden prešteje vse predalčke v mreži in razreši vse napise, ki so jih njegovi predniki z žeblji, iglami in nohti uklesali v stene in v okenski okvir.

Celica v rimski ječi je bila v primeri s celico v Kopru prava omara: tri metre dolga, dva metra široka, dva in pol visoka. Njena notranjščina ni bila zanimiva, kakor ni bila na prvi pogled zanimiva še nobena celica, čeprav sem jih obiskal že lepo vrsto. Obokan strop, tla iz cementa, ki ga je zidar z nerodno roko kar z zidarsko žlico razrezal v dokaj nepravilne četverokotnike, stene pobeljene z vodenim belilom. V kotu je bila majhna polica in na polici okrušena majolika za vodo. Tik police sta bili z žebljem vdolbeni v steno dve vrstici stare pesmi:

Tam za goro zvezda sveti,
Aj, kok' jasno se blišči.

Pod te dve vrstici je nekdo s sveto jezo, kar je bilo vidno iz širokih zamahov velikih črk, pikro pripomnil:

FIGO PA NE BLIŠČI

Skozi vodeno belilo so se še poznali napisi in razne risbe. Napisi so bili, kakor so bili takrat napisi po celicah: W LA LIBERTA, hočemo svobodo, W LENIN, SLOVAN NA DAN, A MORTE IL RE in tako dalje. Ravno pretiranih risb ni bilo. Viden je bil samo še rahel obris, ki naj bi podajal golo razkoračeno prsato žensko. V tistem trenutku se je po obrisu plazila sploščena, sestradana stenica na lovu za krvjo.

Opustil sem podrobno ogledovanje svoje celice. Časa bo še na pretek, sem si rekel in stopil k oknu. Okno je bilo še precej veliko, zakrižano, zamreženo in na zunanji strani pregrajeno z neke vrste stopnicami iz motnega stekla. Tej pregradi pravijo v Italiji voičje žrelo in je pred oknom za to, da vidi jetnik samo ozke pasove neba. Če sem se dvignil na prste, zvil vrat in pogledal kar se je dalo na levo, sem ujel vrh griča Gianicolo, kjer je Garibaldijev spomenik. To je bila vsa moja širna pokrajina. Bila je res širna pokrajina v primeri z oknom v Kopru, ki mi je nudilo samo kos sivega zidu.

Toda še več. Blizu je bil kos življenja. Pod oknom je rasel divji kostanj. Moral je biti precej debel, star in visok, da so njegove veje segale do drugega nadstropja. V svoji rasti k solncu iz teme jetniških dvorišč je pognal mladiko mimo mojega okna. Ta mladika je bila živa, majniška v maju. Na njej je bilo štiri in dvajset že izvaljenih lističev, štirje pa so bili še zabubljeni v temnorjavih smolnatih popkih. V nekaj dneh se bodo tudi ti nasrkali sončnega soka in razgnali temnorjavi obod, kakor piščeta lupino, in se razpihnili. In razpihnili so se. Bili so majhni, svetlozeleni, podobni na pol odprtim otroškim ročicam. Okrenili so se proti soncu kakor otrok k materi. Vsako jutro je bilo v njih nekaj rosnih biserov. Ob vzhodu, ko sonca nisem videl, je v vsakem biseru zagorelo majhno drobno sončece. Prvega maja sem ta sončeca preštel; naštel sem jih sedem in petdeset.

Lističi so rasli z neverjetno naglico. Vsako jutro so bili širši, zelena barva temnejša. Opazoval sem jih vsak dan, poznal sem vsakega posebej. Če bi jih potrgali in mi jih položili na slamnjačo, bi natančno povedal, v kakšnem vrstnem redu so rasli na mladiki. Z njimi sem doživljal tudi svojo pomlad: staro tepko pred našo hišo na Tolminskem, lipo za hlevom in očeta, ki zdaj na pomlad s kropom poliva star lesen plug, da bi se ne klecala lemež in črtalo. Tudi o svoji bodočnosti sem ugibal z njimi. Bil sem trdno prepričan, da bodo prej doživeli in odpadli kakor bom izpuščen iz ječe.

Kakor vsako jutro, tako sem tudi petnajstega maja ob sončne mvzhodu naskrivaj skočil iz postelje, da bi opazoval majhna sonca v biserih na mojih listih. Bilo je zlato jutro, kakor pravimo. In v tem zlatem jutru sem takoj opazil, da se je list, ki je samo s konico gledal izpod motnega stekla, stresal v rahlih neenakomernih sunkih. Vsi drugi so mirovali v soncu. Vznemirils em se. Če bi zapihal piš, bi se zazibali vsi, sem sklepal. Kje je vzrok, je rinilo vprašanje vame. Popolnoma sem pozabil, da sem se predčasno dvignil iz postelje. Spenjal sem se kvišku in zvijal vrat na vse načine, da bi si lahko ogledal ves list in odkril vzroke njegovega nemira. Bil sem tako zamaknjen, da nisem slišal, kdaj so se odprla vrata. Vstopil je ječar Cesare, mi položil roko na ramo in skoraj proseče dejal, naj ležem.

S Cesarjem sva imela svoje račune. Živela sva v kombinaciji, kakor smo takrat rekli v ječi. Ko so mi od doma poslali velik kos sira, sem prosil Cesarja, naj mi ga razreže: Cesare se je nasmehnil in odnesel sir. Vrnil se je šele po dobri uri Ves kos mi je razrezal na drobne kocke. Tega sem bil kar nekam vesel. Takoj sem sedel na posteljo in začel preganjati neskončni dolgčas s tem, da sem kocke spet sestaviti v kos. Mučil sem se vse popoldne — in ko sem proti večeru spravil kocko h kocki, je manjkala približno polovica kosa iz sredine.

Že ko sem se popoldne ukvarjal s tem delom, je Cesare večkrat pogledal skozi okence. Ko sem pa stvar uredil in je sredi moje postelje zevala velika luknja v kosu sira, je odprl vratca in me vprašal, kaj počenjem.

"O, nič," sem dejal, "samo čudim se, ker nisem vedel, da ima pri vas sir iste lastnosti kakor kafra: če pride na zrak, skopni."

Cesare je nekoliko pomolčal, potem pa je vprašal:

"Ali me boste ovadili?"

"Ne vem," sem zmignil z rameni.

"Odkrito vam rečem, da ni vredno," je dejal. "Dosegli ne boste nič. Vtaknili vas bodo v podzemlje, ker ste se drznili državnega uradnika sumničiti tatvine. In jaz bom seveda priča, ozirom bom moral pričati zoper vas. Ko bodo za vami zaloputnili vrata, me bodo poklicali v pisarno ter mi odtrgali polovico plače. Tako delajo v takih primerih."

Molčala sva oba.

(Dalje prihodnjič)

Early Start for Water Safety

Red Cross swimming instruction gets this confident youngster off to an early start to safety in the water. Last year 568,375 Red Cross swimming certificates were issued.

Recruit's Mom Meets the General

A mother proud of her son and a general proud of his new soldier reflect their thoughts in a pleased smile and a handshake. The news photo above, made by an Army photographer, is said to be one of the most remarkable studies in human interest photographed in 1949 because it so clearly depicts the evident pride of a young soldier, standing tall and ramrod straight, as he introduces his mother to his commanding general. The recruit's mother, Mrs. William Dowd, of Cincinnati, was welcomed to Fort Knox, Ky., by Maj. Gen. Roderick R. Allen, commanding general of the famous 3d Armored Division, when that crack outfit invited the parents of trainees to see at first hand how their sons are being schooled and trained.
The photographer captured not only the evident pride of his three subjects, but also the attitude of common understanding and mutual awareness of the mother's and the general's responsibility to the young soldier. The picture actually seems to say ". . . America will always be all right so long as we have mothers and generals and soldiers, like these, devoted to the common cause of preserving the peace."

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticiralo in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.
vogal E. 62nd St.: vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv.
Tel.: EN 5013

V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slovencev, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo priljubljene povesti

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

ŽELIMO DOBITI
HIŠO ZA 1 ALI 2 DRUŽINI.
ČE IMATE NAPRODAJ,
pokličite
IV 7646
REALTOR

V NAJEM SE ODDA
stanovanje s 6 sobami; garaža. Blizu trgovin, transportacije in parka. V zelo lepem kraju na vzhodni strani. Mesečna najemnina $60. Prednost ima slovenska družina z odraslimi osebami. Naslov se poizve v uradu tega lista.

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 3028
SOUND SYSTEM
INDOOR—OUTDOOR
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatov
Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 3113

V Euclidu od Babbitt Rd.
ZIDANA HIŠA—6 velikih sob, ena spalnica in "tile" kopalnica spodaj; 2 spalnici in shramba zgoraj. Mnogo dodatnih posebnosti. Garaža za 2 avta. Cena prava.
Imamo tudi par hiš za 2 družini od E. 140 St., izpod $12,000.
POKLIČITE KADARKOLI EV 8754
Mrs. Peterca — Eastland Realty

PERUTNINA
17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS
V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine.
Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike.
Pridite in si izberite.
ANDY HOČEVAR in SINOVI
TEL. v trgovini: Montrose 2369—na domu: Montrose 1368 W

EAT THE SEED
...and you lose the harvest!

THE MONEY you have today can be the seed that grows into dreams come true. Eaten up today in spendthrift buying, it only gives momentary satisfaction. But planted wisely, it can bring you a harvest of farm or ranch expansion—education for the kiddies—that long vacation trip you've wanted.

Put profits where they grow. Invest every possible penny in U. S. Savings Bonds. Then every $3 you plant today, will allow you to reap a harvest of $4 in ten short years.

Dean W. I. Myers of Cornell University, says: "A financial reserve in U. S. Savings Bonds is just as important a part of a well-managed farm or ranch business as is land, livestock, and machinery. Agriculture is a speculative business, and farm and ranch people need to have their financial reserves in the safest possible form and where they will always be readily available. Nothing meets these two requirements as well as United States Savings Bonds."

INVEST IN U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council